

Bàn tay thuồng luồng của Công Sơn vô tình ngày càng luồn sâu vào những hoạt động của giáo hội không khi nào làm cho những giáo dân, giáo sĩ yêu mến giáo hội lo âu.

ĐHY Giuse Maria Trần Văn Căn

Vào dịp lễ Giáng Sinh vừa qua, đài phát thanh RFA đã phát loạt bài nói về tội ác của Công Sơn từ thời giam Công Trần do thông tin viên Mục Lâm thực hiện. Trong bài đầu tiên, tác giả đề cập đến chuyện bách hại xảy ra tại nhà thờ lớn Hà Nội vào mùa Giáng Sinh năm 1959. Kết quả là linh mục chánh xứ Trần Văn Căn (sau là Hồng Y thủ tịch của giáo hội Công Giáo Việt Nam) bị 12 tháng tù treo, cha phó Nguyễn Văn Vinh cùng một số tu sĩ, giáo dân khác bị bắt đưa vào trại giam Công Trần và tất cả đã bị mình trong chốn địa ngục trần gian.

Điều đáng nói ở đây là thời phạm tội của vụ bách hại chính là Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo, tiến thân của cái gọi là Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo Việt Nam hôm nay, tổ chức do nhà nọ thành lập này đã gây bất bao nhiêu tổn thương cho giáo hội Công Giáo, đã giúp Công Sơn len lỏi vào hàng ngũ lãnh đạo giáo hội và hiện đang tiếp tục đóng vai trò trung gian để “nối kết” giáo hội Công Giáo và nhà nọ của Công Sơn qua chiêu bài “đổi thoả”. Xin bấm vào “link” để xem (và nghe) loạt bài này.

Độc lập những trang sử viết bằng máu và nước mắt của giáo hội Miền Bắc dưới chế độ Công Sơn, những ai còn có chút lòng với Giáo Hội không khi nào quên và căm phẫn cho cái chính sách tàn độc của những người Công Sơn, từ Liên Xô qua Trung Quốc, đến Việt Nam. Và cảm thông cho cái thái độ im lặng, nhún nhúc và bất hợp tác của các vị chức chăn miền Bắc trong một thời gian dài. Các ngài cũng có sự lạ nào khác, vì chế độ những nhà quản của Công Sơn là tiêu diệt Công Giáo bằng tay, không bằng miệng, không khoan nhượng. Những giáo sĩ, giáo dân từ chối tiếp xúc với những trung thành với niềm tin của mình thì bắt buộc phải bị trục xuất trên những con đường khổ nạn. Qua những kinh nghiệm đau thương, giáo hội Miền Bắc đã chín chắn hơn, hiểu rõ CS hơn và cung cách tiếp cận, ứng xử với CS cũng già dặn hơn nhờ chúng ta thấy được qua biên cảnh Đông Chiêm hay Thái Hà. Những không tán thành thì chỉ trích thái độ của các giám mục miền Bắc là “nỗ lực tiếp cận Vatican” và họ cố vẽ vời “đổi thoả” với Công Sơn vô tình.

Đổi thoả dĩ nhiên là điều tốt, những điều chế độ Công Sơn vô tình, không bao giờ ngừng công giáo để đổi thoả theo đúng nghĩa: nói chuyện với nhau một cách bình đẳng, không có cung cách kẻ trên - người dưới, kẻ vênh vác - người khúm núm; trình bày một cách thẳng thắn những gì muốn nói với nhau, và lắng nghe nhau trong tinh thần tôn trọng: nếu anh sai tôi có quyền chỉ cho anh thấy cái sai mà không hề bắt anh đầu ý, trả thù; nếu tôi nói đúng thì anh phải thành tâm phải sửa đổi. Nếu người vào bàn chỉ để nghe người ta “lên lớp”, “hô hào hiu”, còn mình thì cố gắng tài hay nói vuốt theo, mình chỉ có thể tán thành chỉ không có quyền phản

đi, khi ý kiến hai bên bắt đầu ng thì họ giành quyền bác bỏ ý kiến của mình và hành động theo ý của họ thì đó không phải là đi theo mà là miễn cưỡng quan của kẻ thắng thế và người bị trị.

Giáo hội Công Giáo Việt Nam hôm nay bắt chước trích từ phía và sẽ theo đuổi những vấn đề họ đang liên quan đến sự sống còn của dân tộc, hay những tư tưởng xã hội, những bất công, nghẽn ch lý xảy ra hàng ngày, khắp nơi trên mặt lãnh vực và xảy ra khắp mọi miền đất nước. Đó biến họ cho thái độ bàng quang, vô cảm này. Nhưng ta thấy họ đang ra cái lý do “giáo hội không làm chính trị”. Thoạt nghe cũng có vẻ có lý. Nhưng suy xét cho kỹ thì rõ ràng không phải vậy, mà đó chỉ là cái cớ để né tránh những va chạm với kẻ có quyền thế nhằm để yên sự an toàn cho bản thân và những đồng nghiệp ân sư đang ban phát bằng cách này cách khác. Đáng ý là giáo hội có sự riêng rẽ, không lập ra những giành lấy chính quyền để cai trị quốc gia, hay hô hào dùng bạo lực trừ diệt những kẻ này, họ bắt những kẻ kia; những việc đó không phải là của họ, những người chỉ còn đang tu trì đang làm nhiệm vụ cai quản giáo hội. Nhưng lên tiếng trước những bất công và nghẽn ch lý của xã hội, có vẻ cái đúng, phê phán cái sai không phải là làm chính trị. Cho dù phải chịu bách hại, phải chấp nhận hy sinh thì những người chỉ còn đang bám chắc chân theo Thầy Chí Thánh cũng vẫn luôn đứng lên và làm những gì phải làm. Xin đừng quên một thí dụ về thái độ của những người đứng đầu Thiên Chúa trao phó trách nhiệm đến đoàn chiên của Ngài: Hiện nay Việt Nam là nước có tỷ lệ phá thai cao nhất Đông Nam Á. Theo thống kê chính thức của nhà nước thì mỗi người phụ nữ Việt Nam phá thai 2,5 lần trong đời. Nếu không có những tư tưởng không chính thức (phá thai chui, phá thai bí mật vì những người không ghi vào sổ hay phá thai bằng những phương pháp dân gian...) thì số lần phá thai trong đời người phụ nữ Việt Nam còn cao hơn nữa, có thể là cao nhất thế giới cũng nên. Xin đừng hỏi Hội Đồng Giám Mục Việt Nam đã làm gì trước những tội ác kinh khủng này? Điếu đáng nói là xã hội (trong đó có những con chiên mà các ngài có nhiệm vụ chăn dắt) ngày càng trở nên thờ ơ vô cảm trước những tư tưởng này, họ không xem đó là tội ác nữa. Hay là các ngài vô tư quá không nhìn thấy? Hội Đồng Giám Mục có dám đứng lên để với những người có trách nhiệm với xã hội và việc này không? Có dám gióng lên tiếng nói của lương tri trước những tội ác hàng triệu thai nhi vô tội bị “tàn sát” hàng năm không? hay đó là việc của nhà nước? Giáo Hội “không làm chính trị” nên không tiến đến chỗ đó?

Một hiện tượng đáng buồn đang diễn ra, không thể chấp nhận được đối với những người còn lòng tin tâm là việc Chủ tịch tỉnh, các quan chức hàng đầu trong tỉnh Hà Giang hề nhau đi mua dâm nữ sinh, mà người dắt mũi chính là ông hiệu trưởng ngôi trường các em học, sau đó chính các em nữ sinh lại bị bắt tù trong khi các quan vô sự. Mà đây, các chức quan đi tra đã đưa ra kết luận là “không để chuyện này” để buột tay các quan, nghĩa là họ để cái “hàng an toàn” trong khi hai cô bé nạn nhân như bé gái nghi phạm cô thân cô thế kia vẫn đang (và sẽ) phải tiếp tục ngồi tù. Nhưng đáng buồn có trách nhiệm với đạo đức đâu cần rồi mà không ai có tiếng nói trước chuyện tình hình hoang đường xảy ra trên đất nước Việt Nam?

Những người mang số mệnh Ngôn Sứ trên vai đã làm gì trước cảnh hàng trăm, hàng ngàn đồng bào bị chính quyền cưỡng bức, đánh đập, xua đuổi ra khỏi mái nhà, khu đất mà tổ tiên họ bao đời vun xới để “thu hoạch” để bán cho những doanh nghiệp với giá gấp trăm, gấp ngàn lần số tiền nhận được từ việc cho những kẻ khác thuê đất để khai phá. Số tiền lớn thì quan chức chính quyền chia nhau bỏ túi! Thoạt, những người dân dốt giáo hội đã không có tiếng nói nào cả, thậm chí khi chính những tín hữu cô đơn, đau khổ kia chấp tay đứng cùng chỗ chặn cửa mình để kêu cứu (trước những hành vi của Đu), thì những đồng nghiệp câu trả lời là nhè nhè, vô cảm, Vô Tri: “rất tiếc, tôi không làm được gì

c...”, và b... m... c đàn chiên c... a mình tr... c đàn sói d... . Nh... ng giáo dân kh... n kh... kia ch... a b... cu... c, h... ti... p t... c kêu c... u đ... n nh... ng c... p cao h... n: H... i Đ... ng Giám M... c, U... Ban Công Lý và Hòa Bình c... a H... i Đ... ng Giám M... c. Ti... ng kêu c... a h... nh... nh... ng ph... ng ti... n truy... n thông đ... vang đi kh... p n... i trên th... gi... i. L... n này, ng... i ta c... m th... y đ... c an ... i c... ng thêm m... t chút vui m... ng (?) khi th... y lá th... c... a Giám M... c Nguy... n Thái H... p ch... t... ch U... Ban Công Lý và Hòa Bình g... i cho ch... t... ch UBND thành ph... Đà N... ng. Nh... ng r... i sau khi lá th... đ... c công b... thì nh... ng ng... i dân vô t... i kia v... n b... đ... a ra tòa, b... x... án, không có m... t đ... u hi... u nào cho th... y nhà c... a h... , đ... t c... a h... s... kh... i b... chính quy... n c... p m... t, th... m chí h... còn ti... p t... c ch... u nh... ng đe d... a, kh... ng b... c... a nhà c... m quy... n. Đ... n nay ng... i ta ch... a th... y m... t ti... ng nói khác t... phía giáo quy... n, mà ch... th... y hình ... nh “h... u ngh... th... m thi... t” gi... a giám m... c c... a h... v... i ông x... p c... a lữ c... p ngày kia. N... u s... “can thi... p” c... a h... i đ... ng giám m... c ng... ng l... i ... đó thì có l... không quá đáng khi b... o các ngài đã “đánh tr... ng b... dùi”. Trong vi... c này, có th... m... t trong 2 tr... ng h... p sau đây đã x... y ra: Tr... ng h... p 1: H... i Đ... ng Giám M... c th... c lòng mu... n can thi... p nh... ng chính quy... n không đ... m x... a đ... n, c... ti... p t... c hành vi c... p đ... t c... a dân. Đi... u này ch... ng t... h... không xem H... i Đ... ng Giám M... c là đ... i tác đ... đ... i tho... i, và H... i Đ... ng Giám M... c cũng im l... ng, m... c nhiên ch... p nh... n cách c... x... b... t công (và b... t nhân) này. Tr... ng h... p th... 2 là th... y đ... lu... n (trong c... ng nh... ngoài n... c) “b... c xúc” quá nên các ngài cho tung ra m... t lá th... đ... cho đ... lu... n xì xú b... p, r... i thôi. Trong c... 2 tr... ng h... p, các v... ch... n đ... t Giáo H... i Công Giáo Vi... t Nam đã không làm tròn vai trò c... a nh... ng ch... ch... n đ... i v... i đoàn chiên, t... ch... i b... vai trò làm ch... ng và bênh v... c cho l... ph... i.

Vào cu... i tháng 11-2010 đ... i h... i Dân Chúa, đ... c H... i Đ... ng giám m... c cho là m... t bi... n c... tr... ng đ... i c... a Giáo H... i Công Giáo Vi... t Nam, v... a qua đi v... i l... nghi long tr... ng và nh... ng bài tham lu... n không l... y gì làm đ... c bi... t, đ... c... p đ... n nh... ng v... n đ... chung chung, vô t... i v... , ai cũng th... y, trong khi nh... ng đi... u t... i quan tr... ng l... i c... tình tránh né, lãng quên. Nh... ng v... n đ... “nóng” nh... : s... b... ng ho... i t... t cùng n... n đ... o đ... c; ni... m tin c... a giáo dân vào nh... ng v... đ... i di... n Thiên Chúa b... t... n th... ng tr... m tr... ng; s... can thi... p thô b... o c... a th... quy... n vô th... n vào n... i b... các tôn giáo (nói chung) và Công giáo (nói riêng); nh... ng b... t công, áp b... c tràn lan kh... p n... i mà n... n nhân chính là nh... ng con ng... i bé nh... , cô đ... n mà giáo h... i có b... n ph... n ph... i bênh v... c; ph... n... , tr... gái, công nhân Vi... t Nam b... buôn bán nh... nh... ng món hàngkhông h... đ... c nêu lên trong đ... i h... i “hoành tráng” y.

Đ... i h... i dân Chúa v... a đ... c t... ch... c có r... t nhi... u đi... m gi... ng v... i cách t... ch... c c... a nh... ng cu... c đ... i h... i đ... ng: nh... ng cu... c v... n đ... ng, tuy... n ch... n đ... i bi... u, nh... ng thành ph... n “không nên cho tham d...” b... lo... i ra b... ng cách này hay cách khác... Cho dù v... giám m... c đ... i di... n h... i đ... ng giám m... c gi... i thích nh... th... nào, cũng không thuy... t ph... c đ... c ng... i t... n h... u v... vi... c dòng Chúa C... u Th... , m... t h... i dòng b... th... , hi... n di... n ... Vi... t Nam hàng th... k... nay, đã đóng góp r... t nhi... u cho công vi... c qu... ng bá Tin M... ng, đã đ... ng hành v... i Giáo H... i Vi... t Nam qua nhi... u thắng tr... m l... i không có đ... i di... n trong đ... i h... i này. Đi... u đáng chú ý là dòng Chúa C... u Th... không đ... c đ... ng và nhà n... c C... ng S... n Vi... t Nam dành cho nhi... u thi... n c... m (n... u không mu... n nói là cảm ghét, mu... n khai tr...) ch... vì các cha dòng Chúa C... u Th... không ch... p nh... n cúi đ... u ch... p nh... n cái ác, không ch... u im l... ng tr... c b... t công.

Nhân đ... c... p đ... n dòng Chúa C... u Th... , xin đ... c m... m... t đ... u ngo... c nh... : Giáo dân Vi... t Nam ai cũng th... y s... khác th... ng và vô lý khi dòng Chúa C... u Th... ... Sài Gòn mu... n phong ch... c cho các cha, các th... y l... i ph... i lên t... n vùng Cao Nguyên m... i Giám M... c Micae Hoàng Đ... c Oanh

Số ki-nh-gi-ây của giáo hội bên Trung Quốc là gáo của nh-đ-đ và ni-m-hy-v-đng-c-đ nh-đng-ai còn m-đ h-đ v-đ “thi-n-chí-đ-đi-tho-đi” nh-đng-ng-đ-đi C-đng-S-đn-v-đ th-đn: Giáo Hội Công Giáo Hoàn Vũ, đ-đng-đ-đ là Đ-đc-Giáo-Hoàng-Bi-đn Đ-đc-16 đ-đ thi-n-chí-mu-đn-b-đt-tay-v-đi-chính-quy-đn Trung C-đng-b-đng-nh-đng-nh-đ-đng-b-đ quan-tr-đng: công-nh-đn-m-đt-s-đ giám-m-đc, linh-m-đc-c-đa-giáo h-đi-do-nh-đ-n-đ-c-thành-l-đp, đ-đng-y-cho-chính-quy-đn C-đng-S-đn đ-đ-đ-có-y-ki-đn-trong-vi-đc-l-đa-ch-đn-giám-m-đc. Th-đ nh-đng C-đng-S-đn đ-đ tr-đ m-đt: chính-quy-đn Trung C-đng-m-đi đ-đngang-nhiên-phong-ch-đc-giám-m-đc-không-c-đn-s-đ đ-đng-y-c-đa-tòa-thánh-Vatican, c-đ-đng-bách-các-giám-m-đc-hi-đp-thông-v-đi-Vatican-ph-đi-tham-đ-đ-đ-t-đn-phong. H-đ v-đa-cho-m-đ đ-đi-h-đi-giáo-dân, đ-đi-di-đn-chính-quy-đn đ-đn-đ-đ-đi-h-đi đ-đ công-khai-công-kích-Vatican. Đ-đi-h-đi này đ-đ b-đu-m-đt-giám-m-đc-qu-c-doanh-làm-ch-đ-t-đch-H-đi-Đ-đng-Giám-M-đc-Trung-Qu-c... Đ-đn-n-đi Đ-đc-Giáo-Hoàng, ng-đ-đi-ch-đ tr-đ-đng-đ-đa-bàn-tay-ra-hòa-gi-đi-v-đi-nh-đng-ng-đ-đi C-đng-S-đn-v-đ th-đn, dù-không-mu-đn,

đã phải công khai, mạnh mẽ lên tiếng chỉ trích Bức kinh xâm phạm truyền thống tôn giáo của người dân. Thêm một chứng cứ về sự thật của Công Sơn.

Tôi sao các vị lãnh đạo giáo hội Việt Nam cần phải dứt bỏ “đi thôi” với “đi đâu” trong truyền quan với nhà nọ? Tôi sao không thấy có sự xích lại gần nhau bằng một truyền quan giữa nhà con người trẻ thành : tôi luôn luôn có gần gũi với anh với lòng tin, có sự xích lại gần tình người và anh cũng hãy có sự xích lại với tôi trong tinh thần này. Nếu anh có gì sai thì tôi có quyền nói là nó sai, anh không được có một cách bách tôi phải làm gì với lòng tâm của tôi. Nói như vậy với nhà nọ có phải là “làm chính trị” không? hay là cần phải “tốt đẹp đẹp” mới được? và “tốt đẹp” theo lý lẽ thích của Công Sơn là gì nếu không phải là ngoan ngoãn cúi đầu “chấp hành” mới sẽ áp dụng của nhà nọ?

Hãy nhìn thẳng vào hiện tình của Giáo Hội Việt Nam hôm nay để thấy rằng giáo hội Công Giáo Việt Nam đang đứng trước những cơn sóng dữ. Bàn tay thu hút lòng của Công Sơn vô thức ngày càng luồn sâu vào những hoạt động của giáo hội không khác làm cho những giáo dân, giáo sĩ yêu mến giáo hội lo âu. Những người Công Giáo không được quyền đánh mất niềm tin. Bởi qua năm 2011 chúng ta cùng thành tâm cầu nguyện cho giáo hội mà được thổi vào lòng sinh khí mới, lòng sinh khí của Chúa Thánh Linh. Giáo hội chính là Nhiệm thể của chúa Kitô, chúng ta xác tín rằng Ngài không để giáo hội mà Ngài đã tạo dựng bằng chính máu của mình đổ xuống để con được làm nên những người đã và đang thừa kế và loài người. Xin cùng nhau nguyện cầu cho những ai đang làm việc để sự thật quay về nhà của con hoang đàng trong Kinh Thánh, nguyện cầu cho họ đừng quên rằng người Cha nhân từ luôn ngóng đợi tiếng gọi, từng phút để được ôm đứa con yêu đưa vào lòng và nói với nó là tôi tha khi nó thành tâm quay về ...

Ngày cuối cùng của năm 2010 đầy biến động.

VQ B